

Протокол

№

гр. София, 02.12.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 02.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **11524** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15.38 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Д. П. – редовно уведомен, се представлява от адв. А. и адв. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ МИГРАЦИЯ - МВР – редовно уведомен, представлява се от юрк. Ч., с представено пълномощно по делото.

СГП – не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/- Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че делото е отложено за становище по представените доказателства.

Адв.А./М. – не възразявам по приемането на представените в предходното съдебно заседание доказателства. Няма да соча нови доказателства.

Юрк. Ч. – Няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ предвид събраните по делото доказателства и липсата на доказателствени искания намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. М. – поддържам жалбата. Моля да се отмени заповедта, с която са наложени двете ПАМ. Подробно сме развили основания в жалбата, които моля да бъдат взети предвид. От представените допълнително писмени доказателства е видно,

че на 20.9.2019г. жалбоподателят е бил предсрочно освободен, след което веднага е задържан от Дирекция „Миграция“ и отведен в Б.. Още на същия ден е издадена и процесната заповед. Налице е нарушение на международното право съгласно В. конвенция за консулските отношения, в която България е страна, същата е ратифицирана, влязла е в сила, и съгласно Конституцията на Р Б. и разпоредбата на чл. 36 когато чужд гражданин бива задържан на каквото и да е основание на територията на приемащата държава, същата следва да му разясни правата, предвидени в Конвенцията. Това е самостоятелно задължение, което произтича от М. договор. През 2015 година България приема юрисдикцията на Международния съд в Х.. Същият е разгледал серия от дела, в които чужди граждани са задържани и не им е разяснено правото, което имат по цитирания договор. Последните две дела - М. срещу САЩ и И. срещу П.. М. съд в Х., чиято юрисдикция е задължителна за България казва, че В. конвенция следва да се тълкува в насока, че задържаното лице има самостоятелно право да му бъде разяснено, че има право се среща с дипломатически представители, и при нарушаване на това право, единственото средство за поправяне на това нарушение, е случаят да бъде преразгледан. Считаю, че с това забързано административно производство директорът на Дирекция „Миграция“ е издал незаконосъобразен акт и потъпкал правата на жалбоподателя, които произтичат от Международен договор, ратифициран от 176 страни и посочените норми, и това право има приоритет не само пред националното право, но и пред правото на ЕС. След като е извършено такова процесуално нарушение, процесната заповед следва да се отмени като незаконосъобразна.

Адв. А. – от представените доказателствата по делото не се откри нито едно, в което да е обсъдено каква реална опасност представлява жалбоподателя по това дело – и в тази връзка заповедта е немотивирана. По отношение на втората ПАМ „забрана за влизане в страните от ЕС“ - следва да се посочи – тя не е индивидуализирана. Не мога да преценя защо АО е решил да определи точно такъв срок. Цялото производство по издаване на обжалваната заповед е незаконосъобразно и следва да се отмени.

Адв. М. – моля да имате предвид съдебна практика – в този смисъл е решение № 10336/18г. постановено по дело №3096/18г. по описа на ВАС.

Юрк. Ч. – Моля да оставите без уважение жалбата като неоснователна и недоказана. Считаю, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, правилна и законосъобразна. Не се спори, че жалбоподателят е осъден на лишаване право от свобода, и като такъв е бил задържан с наказание „лишаване от свобода“ в затвора. Съгласно ЗЧРБ документа на чужденеца е изпратен по компетентност в дирекция „Миграция“. Във връзка с това и с освобождаването на лицето, Дирекция „Миграция“ с уведомяването си, че Д. П. ще бъде освободен е предприела предоставените ѝ от закона правомощия – изпълнила е разпоредбите на ЗЧРБ и съгласно чл.34, ал.4 АПК е допуснала издаването на процесния АА, основаващ се на всички факти и обстоятелства, известни на АО и предоставените му към момента на издаване преценката. Не считаю за правилно, че АО не е изследвал в цялост всички факти и обстоятелства по издаване на процесната ПАМ. Административният орган, действайки в условията по обвързана компетентност е преценил да наложи ПАМ с оглед цялото поведение на Д. П., осъден на лишаване от свобода, макар и изтърпял; На следващо място за мотивиране на процесната ПАМ е било налице и опасността, преценена към момента на издаване на ПАМ – опасността от укриване. Същият не е разполагал с валиден документ за пътуване и това не се

спори, а е имал изтекъл такъв, който се е съхранявал в Дирекция „Миграция“. Считам, че наведените факти и обстоятелства от процесуалните представители на жалбоподателя не са относими към издаване на процесната ПАМ. Разпоредбите на материалния закон са изпълнени. Да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендирам юрк. възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,49 ч.

СЪДИЯ:
СЕКРЕТАР: